

2640

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1. a

Sjukdomar och folkmedicin

Sjukdomar och folkmedicin

En del kokte upp mjölk och hällde brännvin i,
andra drack kaffe med ~~brännvini~~ brännvin i.

Förkylning

Ett medel som användes mot sår och bulnader, var
en salva, som bereddades av grodbladets frö. Dessa krossades och smordes på.

Sår och bulnader.

Diarre skulle de svälta bort. Annars kokade de gröt
av potatismjöl och denna gröt var det enda som de åt.

Diarré

Jag var en sommar borta på ett ställe och slog. Jag
fick då en ryselig diarre, så att jag fick ränna oupphörligen. Husmodern på stället sade då , att hon skulle koka potatismjölgröt och ge mig och det gjorde hon. Och

jag blev frisk, det var ingen fara.

När somliga fick förstoppning eller som det också kallas kallades "häfta", så ryktade de hästarna och tog in det "stö", som blev på skrapan. De lade det på en sked och tog litet vatten till. Häfta

Lungehosta fanns det ej någon bot för. De kunde gå och hosta och skralta i flera år innan de dog. Lungehosta

En del, som hade tandvärk, gick till en hasselbuske, tog där en gren och spräckte den och tog ut en liten speta från kärnan. Sen petade de sig med den i tanden och satte så dit spetan igen på sin plats. Och slutligen virade de ett snöre runt grenen för att den skulle växa ihop igen. Men sen fick de aldrig gå till den busken mer, för då kunde de få igen tandvärken. Likaså om en annan per- Tandvärk

son kom till busken kunde denne få tandvärken överflyt-
tad på sig.

Knarren skulle läsas bort av kloka gubbar. De höll Knarren
om handleden under det att de läste sin formel. Det kun-
de ibland bli så svårt, att man hörde hur det knarrade,
när de rörde på sig.

Det finns under stenar maskar, som äro så tunna som Onna biten
tvinnetrådar men hoprullade till ett nysta. Om man tar i
en sådan mask får man ont i fingern. De kunde, om de fått
"onna biten" som det kallades, få gå flera månader med verk.

Älvablåst kallades ett slags utslag, som de fick på Älvablåst
kroppen. Stora blåsor slogo upp isynnerhet på ryggen och
skulderbladen. En del gick till en smedja för att kurera
sig där. De skulle nämligen sätta den kroppsdel där utsla-

get fanns intill bälgen, så att den blåste på det onda.

Om en person hade fått tarmvred skulle han ställa Tarmvred sig upp och ned. Han skulle ställa fötterna upp mot en vägg på händerna med huvudet ner. Det skulle hjälpa påstod de och det kan ju hända, ty magen kommer ju i rörelse då.

Vid benbrott vände de sig alltid till en kvacksal- Benbrott vare, som hette Lundgren. Doktorerna kunde rakt inte bota benbrott. En kneckt i Hyltan, som hette Fast, kände en av doktorerna i Jönköping och han sade till denne en gång: "När du skriver ut någon, så skall du inte sätta obotlig utan du ska i stället sätta obotad."

2640

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVKreaturen om våren

Kreaturen om våren.

För att kreaturen inte skulle bliva förhäxade och ~~skadade~~ skadade när de släpptes ut på våren, tog somliga en trästicka och strök tjära på mulen.

Andra hade inte vaman ~~mexxxx~~ med tjära, utan de blandade ihop en sats medicin, som de gav kreaturen - satsen bestod av vendelrot och tinaborst.

Björkelag

Björkelag

På våren i maj eller juni månad, när björken savade som bäst, brukade somliga i Öggestorp borra ett hål i stammen och samla upp björksaven i ett fat, som de höll under. Sedan gästade de detta och använde det såsom dricka. Innan de ~~gästade~~ gästade det, skulle det kokas upp ett slag. Detta dricka kallades för björkelag. Somliga tyckte om det för det var beskt.

Swidensk
Tveita löt.
Rozberga su
1929

Redigerat av: Korypral Ström
f. i Rozberga.

6

2640

UNIVERSITETS
BOKFÖRMEKLING

Dricka mærg i ben

Dricka mærg i ben

Den förste maj var det en gammal sed, att de skulle som de sade "dricka mærg i ben". Det gick till så , att grannarna gick till varandra och söp så mycket de orkade, tills de voro stup fulla. Somliga söp så mycket, att de knappt kunde klara sig hem. De samlades några stycken på ett ställe och söpo där tillsammans.